

JOEPIE!

We zochten een verhaal voor **HET VERHAAL VAN HET VERHAAL!**
En dank zij deze winnaars hebben we het ook gevonden!

Met veel vreugde lazen we deze boeiende verhalen door jong en iets minder jong. Net als de voorstelling: voor iedereen. Want: verrassend, ongewoon, 'buiten de lijntjes'.

Dank aan alle inzenders en alle winnaars!

1

Oneee !

Beyoncé is ontvoerd door de aapmensen ze stoppen een koprollende TL-buis in haar mond. Trump wilt haar redden maar dan wordt hij zelf ontvoerd!! Voor dat hij het weet heeft hij een rode oplichtende kubus in zijn reet!!! Dan komt Ronaldo op zijn vliegende voetbal er aan, maar dan ziet hij Trump. Hij gaat meteen rechtsomkeer. Maar hij heeft opeens een gelijkbenig roze driehoek in zijn neus. Wie moet hun nu komen redden? Dan komen opeens Justin Bieber en zijn zus Justenna binnen. Ze zijn in het verkeerde stuk beland. De mensapen willen hen pakken. Maar dan beginnen ze met gouden driehoeken te gooien! Ze raken niemand want ze deden niet aan sport. Ze waren voor sport veel te rijk.

Onneee hun gouden driehoeken zijn op!

Maar in plaats hun groene rechthoeken uit hun tas te halen bellen ze met ABBA. Dan komt ABBA binnen gestormd en beginnen ze slaapliedjes te zingen op groene rechthoeken! Maar dan valt alles en iedereen in slaap. Justenna haalt een flesje parfum uit haar zak en spuit het op alsof er niets gebeurd is.

Luce

2

Vergeten kind

De legende van het vergeten kind.

Een klein verhaal, zij het niet dat het om een wonderbaarlijk kind gaat.

Het was een doodgewoon

Op het eerste gezicht tenminste.

Want als je langer naar hem zou keek, zou je zien dat de maan in zijn ogen weerspiegelde.

Hij had MAANOGEN.

De maan was zijn moeder, hield hij zichzelf voor.

Hij had niemand anders om moeder te noemen.

Hij wist niet eens wat een moeder was.

Hij wist niet waar hij vandaan kwam of hoe hij op dit eiland terechtgekomen was.

Hij wist niet dat het een eiland was.

Voor hem was zijn eiland de wereld en zijn bestaan de mensheid.
Hij wist zelfs niet, in die bewoording, dat hij MENS was.
Hoe kon hij dat weten?

Hij at bessen, knollen en noten.
Honger had hij zelden.
Op een dag, toen hij te moe was om eten te zoeken,
Had een wolf hem eten gebracht.
Sinds die dag waren hij en Bin,
zoals hij de wolf noemde,
onafscheidelijk.

Bin leerde hem vlees eten.
In eerste instantie vond hij dit walgelijk vies.
Maar de sterke smaak en het feit dat hij er zich sterk door voelde
Beviel hem wel.
Hij had het best naar zijn zin met Bin.
Hij zag vogels in alle vormen en maten.
Vissen met de prachtigste kleuren
Herten, konijnen en wilde varkens.
Maar nooit zag hij een dier dat op zichzelf leek.

Hij kon het geluid van veel dieren nabootsen.
Vogels floten, wolven huilden
En zelfs slangen hadden hun specifieke geluid, had hij gemerkt.
Hij wilde deel uitmaken van de geheime wereld van de taal.
De taal van de dieren.

Eerst had hij geprobeerd de taal van de apen na te bootsen,
omdat hij vond dat deze van alle eilandbewoners
Het meest op hem leken,
al waren ze een stuk behaarder en behendiger in het boomslingeren.
Maar de apen hadden hem alleen een beetje raar aangekeken
toen hij hun 'oe-hoe-hoe' geluiden,
en het vlooiën had proberen na te doen.
Wolvengehuil zag hij helemaal niet zitten
(hij had het wel eens geprobeerd, maar Bin had hem alleen maar vragend aangekeken)
En zichzelf met een uil of een konijn vergelijken,
vond hij iets te ver gaan.

Hij besloot zelf iets te verzinnen, een eigen taal.
In het begin was het niet gemakkelijk.
Wat hij wilde zeggen leek meer op geborrel en gerochel
dan op de mooie taal die hij wilde maken.

Maar op een dag, na lang oefenen, glimlachte hij.
Hij zei « Xa » tegen de zon,
« Pu » tegen zijn hutje en
« Moya » tegen de geit die hem af en toe wat van haar melk gaf.
Zichzelf noemde hij « Kay »,
omdat een gewonde wolf hem zo genoemd had
toen deze hulp kwam zoeken:

« Kay, kay, kay !!! »

Zijn moeder, de maan, noemde hij « Killa ».

Elke avond, wanneer zij hoog aan de hemel stond, sprak hij tegen haar.

« Quemadi Killa, wirisovadi musha,

podamirosilla putiku...

Wesanubedu hikani ! »

Of, in onze taal:

« Liefste moeder, wanneer kom je dichterbij?

Ik zou je zo graag willen aanraken! »

Hij maakte zelfs een lied voor haar,

Dat hij elke avond zong

Als zij hem met haar stralen verlichtte:

Killa, mi killa

Quemádi butsíga

Killa, mi killa

Quemádi butsaúw

Killa, mi killa

Quemádi butsíga

Killa, mi killa

Quemádi butsaúw

Natuurlijk kwam zijn moeder, de maan, nooit dichterbij.

Stel je voor dat de maan zó dichtbij zou komen dat je haar kon aanraken!

Dan konden de mensen aan de andere kant van de aarde

de maan niet meer zien...

Wendy

3

Er was eens een elfen koningin (Béyoncé) met 2 trouwe onderdanen (Trump en Ronaldo). Ze hadden een gouden driehoek. Daar zaten al de krachten in van de elfen. Maar op een dag werd deze gouden driehoek gestolen! Ze wisten niet door wie. Maar ze hadden een vermoeden.

Gelukkig hadden de roodoplichtende kubus. En ja, de aapmensen hadden hem gestolen voor hun dorp. De koningin Beyoncé riep haar 2 onderdanen Trump en Ronald. En liet ze bij haar komen.

Ze zei: "jullie moeten naar de aapmensen gaan om de gouden driehoek te halen." En ze gingen op weg. Maar na 2 dagen kwamen ze het eerste obstakel tegen. De rode draak! Ze vochten 5 dagen en versloegen de rode draak. De rode draak werd vrienden met hen. Nog 5 dagen later kwamen ze bij de aapmensen aan ze gebruikten de TL-buis. En versloegen de aapmensen en pakten de gouden driehoek. Tien dagen later kwamen ze aan in hun vaderland. Brachten de gouden driehoek terug en alles kwam weer goed. Één dag later vierden ze feest.

Juliette

4

Een reusachtige voetballer schiet een bal vanuit Europa, over de oceaan. De bal vliegt over een strand op een eiland. De mensen op het strand, zien de bal. Een van hen heeft net een foto van de voetballer gezien in een aangespoelde krant, denkt hij. Ze gaan allemaal samen op zoek naar de krant, en de foto van de bal. Op zoek vinden ze allerlei interessante dingen. Ze raken een beetje verdwaald in hun zoektocht. Intussen is de bal al lang geland, recht op een brave, oude man. De bal botst tegen zijn oogbol en stuitert dan tot bij een bekende zangeres, die de bal weer terug naar Europa trapt. Wanneer de bal over hun hoofd vliegt, hebben de strandmensen net de krant terug gevonden. De bal staat in de krant samen op de foto met Ronaldo. Een geweldige voetballer. Bij de volgende overtocht van de intussen heen en weer vliegende bal, nemen de strandmensen een foto van zichzelf met de bal. Daarna gaan ze verder met zoeken, dat bijzonder leuk was, ook al zijn ze niets meer kwijt.

alle kinderen uit de klas van meester Jan-Willem - Katholieke Jenaplanschool De Krullevaar, 'nestgroep de pittige pinguïns'.

5

Thomas ging de zolder opruimen. Hij vond een doosje met daarin een kubus. Hij wou de kubus oppakken maar toen hij dat deed, verbranden zijn handen.

Hij liet de kubus vallen en slaakte een luide kreet. Hij vroeg zich af hoe dat kon. Thomas ging dus op onderzoek uit. Tijdens de zoektocht werd hij bevriend met een levende kaars, een pratende vleermuis en een uil. Samen zochten ze verder naar een verklaring voor die rare gebeurtenis. Uiteindelijk vonden ze een brief van een of andere heks en op de brief stond dat deze heks in de kelder van zijn huis was.

Thomas wilde de heks doden, maar hij had geen plan. Hij vroeg aan zijn nieuwe vrienden of zij een idee hadden maar zij hadden ook geen oplossing. Uren aan een stuk dachten ze na zonder ook maar een woord te zeggen. En opeens schoot Thomas iets te binnen... Hij kon de kubus op de heks gooien, het zou wel pijn doen maar hij wou de heks dood dus met het doosje waar de gloeiend hete kubus in zat ging hij naar de kelder.

Daar vond hij de heks en hij gooide de kubus tegen haar aan en de heks smolt.

Adam

6

Zij, die mensen met zo weinig kleren, deden mee aan deze wedstrijd. In een andere stad. Met een andere zaal. En een ander podium. Ze schreven een verhaal om enkele euro's uit te sparen. Het was een zwak verhaal. Maar niemand had iets beters bedacht. Of misschien waren ze de enige deelnemers. Of zochten ze domoren. Hoe dan ook: ze wonnen! En dus stonden zij daar, op de dag van de voorstelling van het verhaal van hun verhaal. En ja: zij mochten binnen, maar wel langs de coulissen. Ze werden recht het podium op gestuurd, hun kleren van hun lijf getrokken nog terwijl het gordijn opengeschoven werd.

"We dachten dat wij gratis tickets zouden krijgen," zeiden zij, "om te komen kijken."

"Kijken ... komen hier mensen naar kijken?" riep een reusachtige pop op het podium.

"Hahahahaahaha!" riep een al even grote pop.

"De tickets liggen hier ergens, schatjes," riep een derde. "Zoek ze maar!"

En dus zochten de mensen met zo weinig kleren. Ze doorzochten elke hoek en elk object op het podium. Maar ze vonden enkel wanorde. De spots gloeiden op hun schedels. Zij raakten steeds meer verward en werden elk uur een beetje dommer.

"Zo moet het zijn," riep de grootste pop. "Want wat moet een verhaal met drie poppen, die nog niet eens ruiken naar een schijn van iets dat echt zou kunnen zijn. Die poppen, wij, krijgen pas betekenis als we hoog uittorenen boven een stel arme drommels."

"Dat is de prijs," gilt de tweede pop, "zij mogen in hun nietigheid, eeuwig blijven tonen hoe groots wij zijn."

En zo leefden zij dom en zonder besef van iets als geluk, eeuwig onder de spotlights. Tot ze vervangen worden door nieuwe domoren, die met een zwak verhaal, een wedstrijd menen te kunnen winnen. Of slimoren, die het spel hebben begrepen, en hopen met het winnen van deze wedstrijd te ontsnappen uit hun goedgevulde bestaan, in de armen van de leegte, voor eeuwig onder de spotlights, zonder kleren, zonder helderheid, zonder gedachten, zonder doel. Enkel nietigheid te moeten uitbeelden, aan de voeten van drie grote poppen.

Sebastian, Linus en Jan-Willem Smeyers

7

De wereld startte met een gouden driehoek.

Rond die driehoek kwam een groene rechthoek.

En toen kwam er een klein kubusje.

En toen een gelijkbenige roze driehoek.

Een koprollende TL-buis.

Opeens kwam Bevoné.

En zei: "Amai da's nog als een blokkenslang! Ik maak er een toren van."

EVENTJES LATER...

"Zo da's gedaan."

Opeens beukt Ronaldo de toren omver.

Bevoné: "MIJN TOREN!!"

Ronaldo: "Vet!"

Bevoné: "JIJ WIDE STIER! IK BEL METEEN DE PRESIDENT!!"

DRING DRING.

Trump: "Ja u spreekt met de president."

Bevoné: "Een zot is alles aan het vernietigen!"

Trump: "Oké ik kom er zo aan."

EVENTJES LATER...

Trump: "Hé jij zak die toren nu terug maken!"

Ronaldo: "Nee doe dat maar zelf."

Trump: "Als jij dat nu niet doet dan, dan..."

Ronaldo: "Dan wat?"

Trump: "Dan vernietig ik uw bal!"

Ronaldo: "Neeeeeeeeeeee!!!"

Bevoné: "En mijn toren nu?"

Trump: "Hij zal die maken."

Ronaldo: "Mmmmm oké!"

BOUWEN

Ronaldo: "Zo da's gedaan."

Trump: "Hé, Bevoné, ik moet u iets vertellen."

Bevoné: "Ok."

Trump: "Ik vind u wel lief."

Ronaldo: "Neen, ze is van mij."

Trump: "Van mij R:mij T:mij x2."

Bevoné: "STOP!!!! Ik ben niet van jullie. Jullie gaan nu allebei een vierkant maken van mijn toren."

BOUWEN

Trump & Ronaldo: "Gedaan."

Bevoné: "Haaa."

EINDE

Lasse Briers